

[Rimstad.]

rigsministers anskuelse, at der ganske afgjort er en forbindelse mellem dette at være myndig ikke alene over sin person, men også over sin økonomi, at der er en forbindelse mellem det år, man får denne fulde myndighed, og det år, man får valgetten. Vi er derfor ikke enige i, at valgretsalderen bør nedsættes til 18 år.

Endelig har vi spørgsmålet om at offentliggøre et partis regnskab. Lad mig begynde med at sige, at jeg skal ikke som mange af de tidligere ærede ordførere fremhæve, at vi har skam intet at skjule, for selvfølgelig har vi ikke noget at skjule; det behøver vi ikke at sige. Men vi har en ting, som vi ikke ønsker at åbenbare, og som vi ikke finder det rigtigt at åbenbare, fordi det ikke er vort problem, og det er spørgsmålet om, hvem der yder de pågældende tilskud. En mand skal have lov til anonymt at yde et bidrag til det parti, han gerne vil støtte, uden at hans navn derfor skal gøres til genstand for alle mulige undersøgelser fra skattevæsenets side, fra hans politiske modstanderes side, fra hans kunders side o. s. v. Denne ret ønsker vi at skærme, men det er noget lidt andet end at erklære, at vi har ikke noget at skjule. Jeg tror ikke, der er ret meget kød på det ben med en regnskabs offentliggørelse. Jeg ved udmærket godt, at det, man fra enkelte partiers side er på jagt efter, er at få at vide, hvor meget organisationerne betaler til de partier, som får bidrag fra organisationerne. Vi ved jo alle sammen, at de pågældende partier bliver støttet af organisationerne, og sådan set er det vel ligegyldigt, hvor stort bidraget er. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gav jo også udtryk for, at det ikke var spørgsmålet om størrelsen af bidraget, men om, hvor pengene kom fra, og da vi allerede ved det, er der i og for sig ingen grund til nu at begynde at drille hinanden med, at disse regnskaber bør skam offentliggøres.

Jeg skal tilføje, at vi i vort parti vil afvente den udvalgsbehandling, som for-

modentlig vil blive resultatet af debatten i dag, før vi tager endelig stilling til de foreliggende forslag. Vi forbeholder os ved de senere behandlinger at fremsætte ændringsforslag dels i overensstemmelse med det, jeg her har nævnt, dels ud fra nogle tanker, vi tidligere har været inde på. Vi mener således, at der burde være en regel om, at et folketingsmedlem, der udnævnes til minister — den regel har man i Norge — burde ophøre med at være medlem af tinget, d. v. s. at stedfortræderen automatisk indtræder ifølge valglovens § 51. Når vi ønsker en sådan regel, er det naturligvis, fordi vi mener, at den lovgivende og udøvende magt også her bør holdes adskilt.

Svend Haugaard: Det er jo en gammel antagelse, at med ansvar for noget følger også interesse, og det kunne jeg også bruge som et argument for nedsættelse af valgretsalderen. Til en vis grad er det rigtigt, men jeg skal indrømme, at der også er noget rigtigt i det, den højtærede indenrigsminister kom med i sine kritiske bemærkninger, at ungdommens deltagelse ved dette valg var noget skuffende. I hvert tilfælde var den ikke med til at hæve stemmeprocenten, og det kan vi i høj grad beklage.

Jeg føler trang til at sige til den ungdom, som ikke stemte, at de i første omgang svigtede det demokratiske ansvar, og at de kunne være medskyldige i, at den skepsis, som man i vide kredse herhjemme nærer til ungdommens mulighed for at være tilstrækkelig interesseret og ansvarlig over for politik, blev styrket. Når det er sagt, vil jeg imidlertid også gerne tilføje, at de ikke er eneskyldige. Det kan jo godt være, at partierne ikke i tilstrækkelig grad har evnet og forstået at lægge deres synspunkter frem på en sådan måde, at de unge virkelig syntes, det kom dem ved. Det havde man vel også en fornemmelse af i visse partier sådan lige op til valget, da man i desperation begyndte at holde ungdomsvalg møder, hvor man indkaldte til nonstop bal, bugtalere,